

bet. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) omtalte Vædringsforslag Nr. 2. Jeg staar efter privat Konference med Udvalgets Medlemmer noget i Tvivl om deane Sag; det er sandt, at her er Noget, som gaar imod den nuværende Lovgivning. Men da den ærede Minister ikke har udtalt sig bestemt mod Vædringen, saa vil Udvalget forelsbig opretholde Forslaget og ikke tage det tilbage. Der er jo saa ikke Andet for end at de, som holde paa det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds' Mening, kunne stemme imod denne Vædring.

Formanden (Høgsbro): Den ærede Ordfører yttrede Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem for Bræsto Amts 3die Valgkreds (Leth) havde holdt sig indenfor Forretningsordenens Bestemmelser med Hensyn til 3die Behandling af Lovforslaget. Jeg tror, han vil finde, at disse Tvivl ikke vare grundede, naar han vil se efter i § 14 i Forretningsordenen, hvorefter Vædringsforslagene og de Paragrafer, hvortil de ere stillede, men ogsaa Lovforslaget som Helhed er det, som foreligger til dets 3die Behandling.

Klein: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg skal gjøre. Min første Bemærkning angaar Vædringsforslaget under Nr. 2. Det forekommer mig, at hvad der er foreslaaet i dette Vædringsforslag, har i høi Grad Billighed og Nærfærdighed for sig, nemlig at de Bestemmelser, som gjælde om Afgiften af Hunde paa Landet, skulle, naar vedkommende Kommunalbestyrelse eller Byraad finder Anledning dertil, kunne gjøres gjældende for de til Byen hørende Byjorder. Der gives Byer i Danmark, hvor Byjorderne have en meget stor Udstrækning. Jeg skal saaledes med Hensyn til Viborg, som jeg særlig kjender, bemærke, at der strække Byjorderne sig milevidt ud fra Byen. Jeg tror, at Kvadratinholdet af Byjorderne udenfor den egentlige Bygrændse er imellem 9 og 10,000 Tdr. Land, o: med andre Ord henimod en Kvadratmil. Paa dette udstrakte Terræn ligge Gaarde og Huse meget sparsomt fordelte, og alle de Betragtninger, som føre til at gjøre det let for Folk paa Landet at holde Hund, komme, forekommer det mig, i fuldeste Maal til Anvendelse lige overfor saadanne Udbyggere paa Kjøbstadsgrund, fjernt fra den egentlige By. Der har, efter hvad jeg har hørt, været indvendt mod dette Forslag, at det dels skulde være overflødig, dels ikke saa heldigt som en anden Bestemmelse, der formenes vedbli-

vende at maatte gjælde ved Siden af den nye Lov, naar den maatte udfomme. Spørgsmaalet er jo altsaa det, om Loven af 19de Februar 1870 om Forhøielse af den ved Plakat af 29de Oktober 1824 § 3 bestemte Betaling for Hundetegn i Kjøbstæderne m. m. helt falder bort, eller om det forholder sig saaledes, at der i denne Lov fremdeles vil være Bestemmelser, som maatte anses for at være gjældende, efter at den her under Forhandling værende Lov maatte være udfommen. Navnlig dreier det sig om, hvorvidt visse Dele af § 3 i Loven af 1870 fremdeles maatte være gjældende, naar denne Lov udfommer. Hvis det forholder sig saaledes, at denne Lov af 1870, dens § 3, navnlig det sidste Punktum af det første Stykke i § 3: "Dog skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Byraadets Indstilling at beslutte, at fjerntliggende udenbys Grunde helt eller tilbøls undtages fra denne Lovs Bestemmelser" — hvis denne Bestemmelse fremdeles maatte vedblive at være gjældende, efter at den nu under Forhandling værende Lov er udfommen, skal jeg erkjende, at saa behøver man ikke et saadant Tillæg som det, der er foreslaaet i Vædringsforslaget under Nr. 2. Ja, jeg skal gaa videre, jeg skal indrømme, at det maatte var nok saa heldigt, at Sagen var ordnet saaledes, at Byraadet ikke var nødt til vælge mellem at lade Byjordsdistriktet blive frit eller lade det gaa ind under Afgiften. Jeg skal erkjende, at det var en Fordel, naar der efter Loven af 1870 § 3 bestemmes, at fjerntliggende udenbys Grunde helt eller tilbøls kunne undtages fra denne Lovs Bestemmelser. Paa den anden Side maa det erkjendes, at dersom man skulde henholde sig til Loven af 1870, saa maatte Følgen blive den, at de paagjældende Dele af de udenbys Grunde dog vilde blive enten undtagne eller ikke undtagne fra Loven. Blive de undtagne fra Loven, saa gjælder der paa dette Omraade slet ingen Lovbestemmelser med Hensyn til dem. Derimod gaar Forslaget under Nr. 2 ud paa, at den Myndighed, som gives Byraadet, skal være den, at disse Grunde kunne henføres under de Bestemmelser, der gjælde for Landet. Der vil, hvad der forekommer mig at være naturligt, fremkomme det Resultat, at disse Byjorder, naar Kommunalbestyrelsen dertil finder Anledning, blive, hvad Hundeaafgiften angaar, i det Hele taget satte i Klasse med Landet, hvilket i og for sig er rigtigt og naturligt. Men det forekommer mig, at det i alt Fald er saare tvivlsomt, om denne Del af Loven af 1870 vil blive anset for fremdeles gjældende, naar